

Treffen de Joodse gewapende groeperingen schuld aan het vluchtelingenprobleem dat ontstond in 1948 in Palestina?

JA

1. Een Joodse staat in Palestina, de oude zionistische droom. Het ultieme doel om die waar te maken was om minstens de helft van de plaatselijke Arabische bevolking te laten vertrekken. Met het verkondigen van de slogan: 'Palestina, een land zonder volk voor een volk zonder land.' wisten de zionistische leiders drommels goed wat ze ons wilden laten geloven. Ze pasten dan ook verschillende methodes toe, om hun ambitie, hun oude droom te realiseren.. Zo kochten ze stukken land, terroriseerden ze de plaatselijke bevolking en lieten ze uiteindelijk de oorlog uitbreken.
2. Na 1945, waren de Britten de enige controle op immigratie naar de regio. Dat is de reden waarom de zionistische groeperingen zich tegen hen keerden. Met een golf van bombardementen en schermutselingen zorgden de zionisten ter plaatse ervoor dat de situatie onhoudbaar werd en de Britten zich terug trokken. Ze werden tevens beloond voor hun inspanningen; het VN verdelingsplan van 1947, ging er vanuit dat er nog meer migratie zou zijn en beloonde het Joodse volk met de helft van het grondgebied.
3. Het zionistische leiderschap had plannen voor een onafhankelijkheidsoorlog. De Palestijnse leiders niet. De zionisten leidden een ondergronds leger op, om het land over te nemen wanneer de Britten zouden terugtrekken. Het was dit leger dat , met internationale bevoorrading, het Palestijnse leger versloeg in de lente van 1948. Hierdoor werden de Palestijnen weerloos, toen de oorlog uitbrak tussen Israël en de omliggende Arabische landen.
4. In april 1948 werd het plan Dalet gelanceerd door de zionistische leiders ter plaatse. Dit plan probeerde de versnipperde Palestijnse militaire capaciteiten op de proef te stellen én riep op tot het verdrijven van de Palestijnen, vooral die Palestijnen die in de gebieden leefden die reeds onder Zionistische controle waren. Het is dit plan dat de zionistische troepen bewapende met de vrijheid om zelf te oordelen wie er zich verzette en dus bijgevolg verdreven diende te worden, met gruwelijke excessen tot gevolg. Binnen de Joodse gemeenschap ontstond onmiddellijk ontsteltenis over de manier waarop men te werk ging in het Heilige Land.
5. Aan het einde van de oorlog weigerde kersverse staat Israël de vredesvoorstellen van de naburige landen te aanvaarden. Hierin werd namelijk vooropgesteld dat de Palestijnse vluchtelingen het recht op terugkeer moest gegeven worden. Miljoenen Palestijnen zitten tot op de dag van vandaag vast in Libanon, Syrië, Jordanië. De vluchtelingenkampen zijn ondertussen permanent geworden en uitgegroeid tot ware steden.

... Hoewel, zelfs al laten we de ideologische basisideeën van het Zionistisch project naast ons liggen, ook de voorafgaande massale immigratie van Joden door de Zionistische beweging vormt, een vooringenomenheid voor de uitzetting van de plaatselijke Arabische bevolking. Zo vroeg als 20 december 1940, schreef Weitz in zijn dagboek:

‘het moet duidelijk zijn dat er geen plaats is op het grondgebied voor beide volkeren... Als de Arabieren vertrekken, zal het land groot en ruim zijn voor ons... De enige oplossing is het ‘Land Israël’... zonder Arabieren. Er is geen ruimte voor compromissen. ... Er is geen andere manier dan de Arabieren te verplaatsen naar de naburige landen, om ze allemaal te verplaatsen, misschien met uitzondering van hen die in Bethlehem, Nazareth en oud-Jeruzalem wonen. Er mag geen enkel dorp of (bedoeïenen)stam overblijven. De verplaatsing moet gebeuren in de richting van Irak, Syrië zelfs Jordanië. Eerst moeten de nodige fondsen gevonden worden... en alleen na deze verplaatsing zal het grondgebied miljoenen van onze broeders kunnen absorberen, zal het Joodse vraagstuk niet meer bestaan. Er is geen andere oplossing. (Birth, p. 27) ...

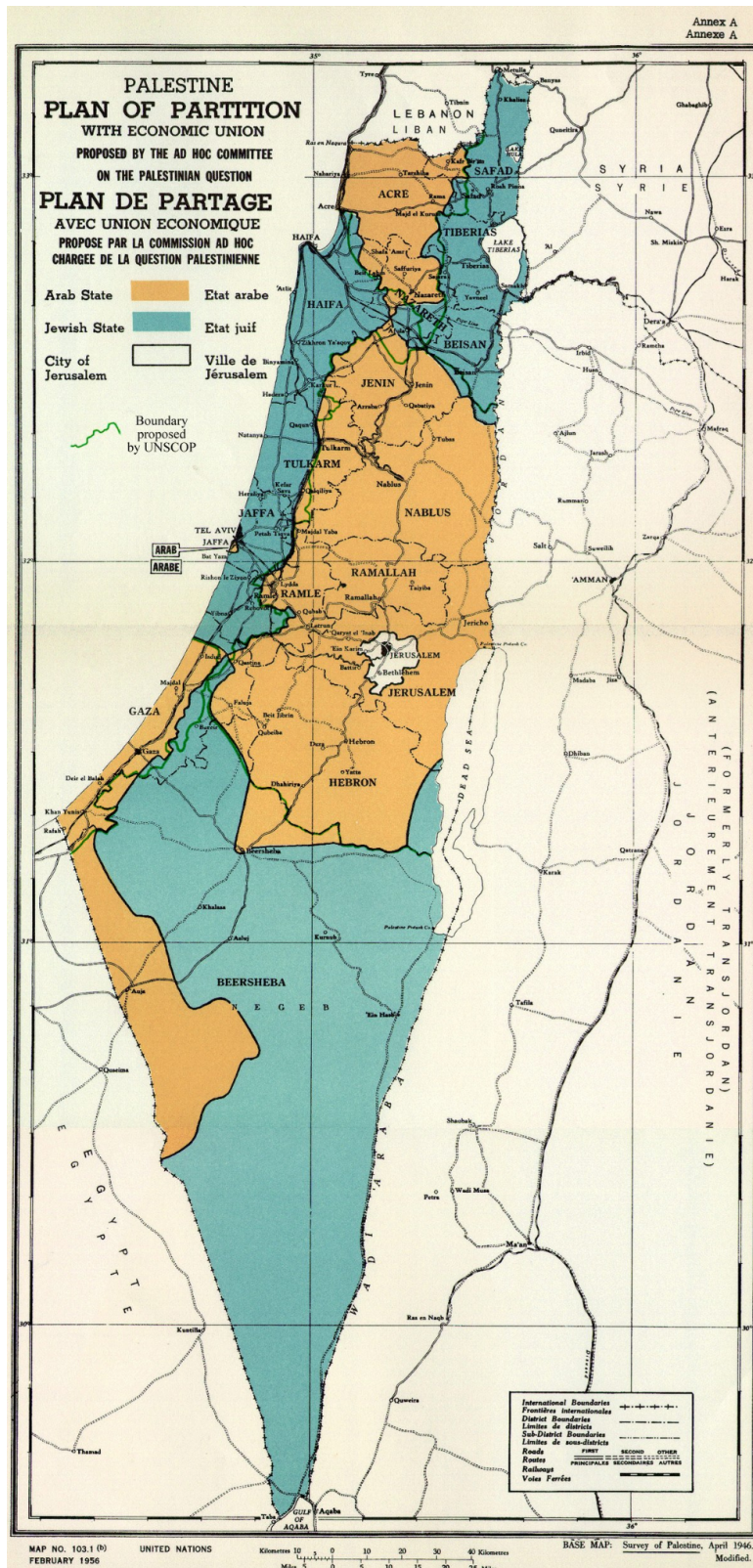
Vertaling uit een stuk van Norman Finklestein's boek 'Imagine and Reality' uit 2003,
Hij bespreekt een stuk uit het dagboek van Josef Weitz, directeur van het Joods Nationaal Fonds.

[Joods Nationaal Fonds - Wikipedia](#)

De conferentie verklaart dat de nieuwe wereldorde, die zal volgen op de overwinning, niet kan worden gevestigd op het fundament van vrede, gerechtigheid en gelijkheid, als niet eerst het probleem van het zonder thuisland zijn van het Joodse volk eindelijk wordt opgelost. De conferentie dringt erop aan dat de poorten van Palestina worden geopend; dat de Jewish Agency de macht krijgt over de controle over de immigratie in Palestina en het noodzakelijke gezag om het land op te bouwen, met inbegrip van de ontwikkeling van onbewoonde en niet-gecultiveerde gebieden; en dat Palestina wordt gevestigd als een Joodse republiek in het geheel van de nieuwe democratische wereld.

Dan en alleen dan zal het eeuwenoude onrecht het Joodse volk aangedaan worden goedge maakt.

De Biltmore conferentie werd gehouden van 6 tot 11 mei 1942 in New York, georganiseerd/bijeengeroepen als 'the extraordinary Zionist Conference'

In 1947 tekende de VN een verdeelplan uit voor het grondgebied, de oranje delen op de kaart zouden voor de Arabische bevolking zijn, de blauwe delen voor de bevolking van Joodse origine.

Dagboek van Ben Gurion, 12 juli 1937:

'met de georganiseerde transfer van de Arabische bevolking, weg uit de valleien van de toekomstige Joodse staat, zouden we kunnen bereiken wat we anders nooit zouden kunnen bereiken... een Galilea zonder Arabieren'

uit: Lucas Catherine, Palestina, geschiedenis van een kolonisatie, p. 2017, EPO, p. 111

Ben Gurion, in een brief uit 1937 aan zijn zoon amos

'Wij moeten de Arabieren verdrijven en hun plaats innemen, en dit moeten we met geweld bewerkstelligen.'

10 jaar later, op 3 december 1947 (na de bekendmaking van het verdeelplan van de VN) zette hij in een toespraak voor de hoogste leden van zijn Mapai-partij (de Eretz Israel Arbeiderspartij) uiteen:

'Er zijn 40% niet-Joden in de gebieden die aan de Joodse staat werden toegewezen. Een dergelijke samenstelling is geen basis voor een stevige Joodse staat. En we moeten deze nieuwe realiteit in al haar duidelijkheid en ernst onder ogen zien. Een dergelijke demografische balans trekt ons vermogen om een joodse soevereiniteit te behouden in twijfel... Slechts een staat met ten minste 80% Joden is levensvatbaar en stabiel.'

uit: Ian Pappé, De etnische zuivering van Palestina, 2008, Kampen, p. 43 en p. 69

We wensen geen gevechten met gewone mensen die in vrede willen leven, alleen met het leger en de gevechtstroepen die zich voorbereiden om Palestina binnen te vallen. Daarom... moeten alle mensen die deze oorlog niet willen en veilig willen zijn vertrekken, samen met hun vrouwen en kinderen. Dit gaat een wrede oorlog zijn, met geen genade of medeleven. Er is geen reden waarom jullie jezelf in gevaar moeten brengen.

Vertaling van een flyer, die in Galilea werd gedropt, op bevel van de Hagana.

Bron: Journal of Palestinian studies

A British intelligence officer provided a description of the scene at the harbour entrance a few hours later:

During the morning [the Jews], were continually shooting down on all Arabs who moved both in Wadi Nisnas and the Old City. This included completely indiscriminate and revolting machinegun fire, mortar fire and sniping on women and children sheltering in churches and attempting to get out . . . through the gates into the docks. . . . The 40 RM. CDO. [i.e., Royal Marine Commando] who control the docks . . . sent the Arabs through in batches but there was considerable congestion outside the East Gate of hysterical and terrified Arab women and children and old people on whom the Jews opened up mercilessly with fire. Two [Royal Marine] officers were seriously wounded . . .²⁰¹

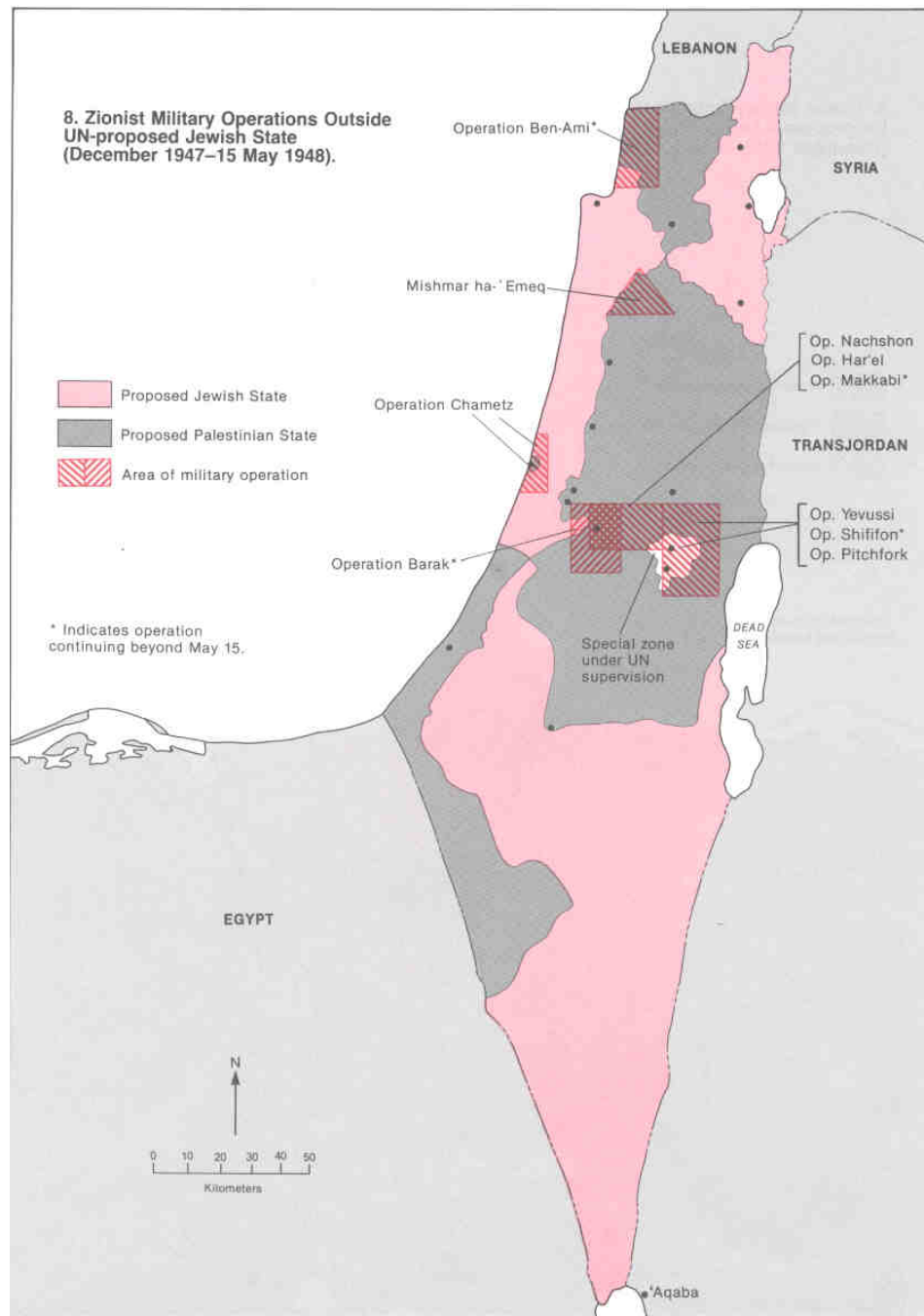
By late afternoon, 22 April, Carmeli Brigade was reporting:

The Arab HQ is empty. They do not answer the telephones . . . The Arab hospitals are full of dead and wounded. Corpses and wounded lie in the streets and are not collected for lack of organisation and sanitary means; panic in the Arab street is great . . .²⁰²

The Haganah command issued orders to the troops to treat places of worship with respect, especially mosques, and to refrain from looting.²⁰³

Throughout, the Haganah made effective use of Arabic language broadcasts and loudspeaker vans. Haganah Radio announced that 'the day of judgement had arrived' and called on the inhabitants to 'kick out the foreign criminals' and to 'move away from every house and street, from every neighbourhood, occupied by the foreign criminals'. The Haganah broadcasts called on the populace to 'evacuate the women, the children and the old immediately, and send them to a safe haven'.²⁰⁴ The vans announced that the Haganah had gained control of all approaches to the city and no reinforcements could reach the embattled militiamen, and called on the Arabs to lay down their arms, urging the irregulars 'from Syria, Transjordan and Iraq' to 'return to [their] families'.²⁰⁵

De slag om Haifa, intimidatie en het gebruik van radioboodschappen.
uit: Benny Morris, *'the birth of the Palestinian Refugee Problem Revised* p. 191'

Plan Dhalet (bron: www.1948.org.uk)

Deir Yassin ('het klooster van Yasin') was een drop in de buurt van Jeruzalem. Het telde 610 inwoners, allemaal Arabieren. Het lag te midden van Joodse kolonies en had een niet-aanvalspact gesloten met de naburige kibbutzim. De Irgun militie moordde het hele dorp uit. Jacques de Reynier, een Rode Kruisafgevaardigde, arriveerde toen de moordpartij net was voltrokken:

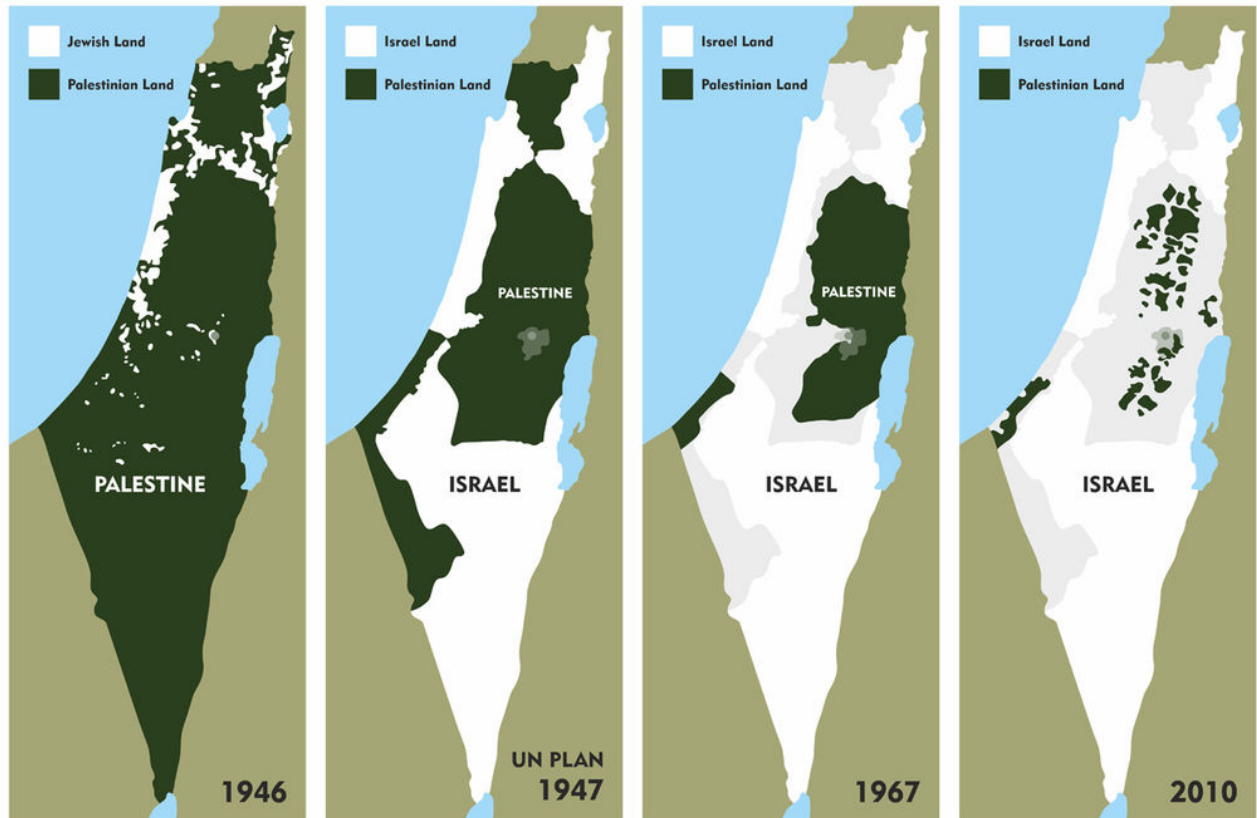
'Op zaterdag 10 april krijg ik een telefoontje van de Arabieren; dringend verzoek om meteen naar Deir Yassin te gaan waar zojuist de hele bevolking is vermoord. Ik hoor dat die sector, vlakbij Jeruzalem in handen is van de Irgun... Ze [Het Joods agentschap n.v.d.a.]raden mij af mij er mee te bemoeien. Als ik erheen ga, kan dat het einde van mijn missie betekenen... de commandant van de Irgunafdeling lijkt niet genegen mij te ontvangen. ten slotte duikt hij toch op, jong, gedistingeerd, volkomen correct, maar met een eigenaardige glans in zijn ogen, wreed en koud. Ik leg hem uit dat mijn missie niet die is van rechter of arbiter. Ik wil de gewonden redden en de doden weghalen. De Joden hebben zich toch verbonden om de Conventie van Genève te eerbiedigen, dus heeft mijn missie een officieel karakter. Dit laatste maakt hem woedend... ik arriveer met mijn konvooi bij het dorp. De troep is in veldtenu, met helm. Allemaal jonge mensen en zelfs knapen en meisjes, tot de tanden gewapend met revolvers, mitrailleurs, granaten, maar ook met messen die zijn in de hand houden, de meeste nog bebloed. Een jong meisje, mooi, maar met misdadige ogen, toont mij het hare, dat nog druipt van het bloed. Zij draagt het met zich mee als een trofee. Dit is de opruimingsgroep, die haar werk zeker heel gewetensvol verricht... De eerste kamer is donker, alles ligt door elkaar, maar er is niemand. In het tweede vertrek vind ik tussen de stukgeslagen meubelen, dekens en allerlei puin een paar lijken, reeds koud. Hier hebben ze de opruiming eerst met mitrailleurs verricht, daarna met een handgranaat, de rest met een mes, dat is duidelijk te zien. Zo is het ook in de volgende kamer... Er waren vierhonderd mensen in dit dorp. Ongeveer vijftig zijn gevlucht, drie leven er nog, de rest is afgeslacht, moedwillig en welbewust. Want zoals ik die constateerde, deze troep ligt prachtig in de hand en handelt alleen maar op bevel.'

De moordpartij werd niet verborgen gehouden, integendeel, de zionisten gebruikten het nieuws zelfs in hun psychologische oorlogsvoering. Na deze moordpartijen verlieten de Palestijnen Tiberias op 19 april, Haifa op 21 april en Jaffa op 4 mei.

Uit: Lucas Catherine, Palestina, geschiedenis van een kolonisatie, EPO, 2017, p. 120-21.

Ook Albert Einstein schreef in december 1948, samen met Hannah Arendt en vele andere vooraanstaande Joodse Amerikanen een brief aan de New York Times, die het gedrag van de Joodse strijdkrachten zwaar veroordelen. (zie link)

PALESTINIAN LOSS OF LAND 1946-2010

Bron: Palestine-Israel action group

Foto door UNWRA, bron: 1948.org.uk

Treffen de Joodse gewapende groeperingen schuld aan het vluchtelingenprobleem dat ontstond in 1948 in Palestina?

NEE

1. De Palestijnen zijn gevlucht uit hun huizen, alleen maar omdat er oorlog was. Deze oorlog werd opgestart door de Arabische leiders die het VN verdelingsplan (1947) verworpen zonder enig idee te hebben hoe ze dit konden weerstaan of weerleggen. De Joden hadden dit plan geaccepteerd, maar er kwam een driedaagse staking, er waren vele Arabische aanvallen op Joodse eigendommen daarenboven ontbrak het aan een bericht van de Arabische leiders dat dit géén oorlog was, door al die onzekerheden werden ze in een oorlog gesleept. Daardoor is het onmogelijk hen verantwoordelijk te houden voor het uiteindelijke winnen van de strijd.
2. Het waren de Arabische leiders er bij die de Palestijnen op aandrongen om hun huizen te verlaten, opdat de Arabische troepen hun strijd konden voeren tegen de Israëliische soldaten. Bijgevolg is het maar evident dat wanneer de Arabische legers verslagen waren, de nieuwe staat Israël haar grenzen niet zou openstellen voor de gevluchtte Arabieren. Ten slotte waren zij gevlucht in de hoop dat de Joden zouden worden verdreven uit Palestina.
3. Alle oorlogen creëren vluchtelingen en in de context en het licht van WOII, die vele miljoenen vluchtelingen had gecreëerd is het niet ongewoon, wat de gevolgen waren voor de Palestijnen in 1948. Nadat het Joodse leger het Palestijnse leger had verslagen in mei 1948, werden de Palestijnen opnieuw omringd door een oorlog tussen het Joodse leger en een invasie van legers uit de omliggende buurlanden. Het is dan ook niet verrassend dat velen ervoor kozen om te vertrekken.
4. De daden van sommige Joodse groeperingen hebben zeker en vast bijgedragen aan het vluchtgedrag van de Palestijnen. Maar dit was te verwachten en te begrijpen. Vele Holocaust-overlevenden zich aangesloten hadden bij de Hagana, zij vochten voor het bestaan van de Jodendom in zijn geheel, gezien de Arabische leiders opriepen om de Joden in zee te laten verdwijnen. Ook werden in sommige gevallen Palestijnse levens gespaard door de Haganah, die burgers uit het strijdtoneel probeerden te houden.
5. Het klopt dat het Joodse politieke en militaire leiderschap het strategisch militaire 'Plan Dalet' lanceerde in april 1948. Dit plan stelde aan de Joodse troepen voorop om alle Palestijnse burgers die zich verzetten te verbannen, maar dit was niet van toepassing op de burgers die meewerkten, noch was dit plan geldig op het grondgebied van Palestina dat niet aan de Joden was bedeed in het VN verdelingsplan. Daarom zijn er tot op de dag van vandaag 1,7 miljoen Arabieren met het Israëliisch burgerschap.

DE BEROERING IN PALESTINA

Arabieren verbranden Joodse goederen.

Toenemend geweld in Palestina

Een Joods convooi, dat goederen vervoerde van het Joodse dorp Peta Tikvak naar de landbouwschool te Ben Sjemem, ten Oosten van Hydda is te Brit Nabala uitgeroeid door soldaten van het Arabisch legioen van Koning Abdoellah, die thans in Palestina in garnizoen liggen. Dit legioen staat onder bevel van de Engelse generaal J. B. Guubb Pasja.

Bij het treffen zijn 14 Joden gedood en een 10-tal gewond.

Volgens een verklaring der Palestijnse regering schijnt het dat het escorte van het convooi het hoofd had verloren en granaten wierp in de richting van de leden van het legioen, voor dat deze het vuur hadden geopend. Hierdoor moet verklaard worden dat zij tot de tegenaanval overgingen. Een woordvoerder van het Joodse agentschap ontkende nochtans deze lezing van het geval.

Volgens verklaringen van gewon-

de Joodse arbeiders hebben de Joden vóór de aanval zelfs geen steen geworpen. Zij wijzen er op dat de leden van de escorte, toen zij voorbij het militaire kamp kwamen, zelfs de wapens hadden weggeborgen daar zij geen moorddadige aanval uit een «Engels» kamp verwachtten:

AANVALLEN EN AANSLAGEN

De Haganah bericht dat tien Arabieren zijn gedood tijdens een gevecht nabij het dorp Tel Errisj, in de duinen bij de Arabische haven Jaffa.

In het Oosten van Jerusalem zijn gisteren granaten geworpen op twee voertuigen van de kustwacht van Transjordanië. Tegelijkertijd werd op de wagens gevuld. Een Arabische sergeant en een soldaat werden gewond. Een der wagens is volledig vernield door het vuur.

Te Beth Esjel, in Zuid-Palestina is een Joodse kolonie door Arabieren aangevallen. Een Jood werd gedood, drie werden gewond.

Vier Joden, vermeende terroristen, van de Irgoen, die in Britse uniform waren, hebben te Jerusalem een groep Arabieren met Molotov-cocktails bestookt. Een Arabier werd gedood en zeven anderen gewond.

De Lening voor de Wederopbouw

Wij vernemen dat de lening, zoals wij in ons wekelijks beursoverzicht, hebben laten voorzien, thans voltekend is. De eerste trekking zal plaats hebben op 17 Januari tussen 27 December en 17 Januari te begeven loten bij de aanvankelijk op 27 December uit te trekken loten gevoegd worden zodat de trekking van 17 Januari 1948 zal behelzen.

2 loten van 5 miljoen fr. ieder, 2 loten van 2 miljoen fr. en 12 loten van 1 miljoen fr. ieder.

De stukken zullen op 12 Januari op de beurs worden opgevoerd.

HET LEGER VAN DE MUFTI

Kemal Effendi Arakat (de derde rechts), opperbevelhebber van het Arabisch leger in Palestina, het privé-leger van de Mufti, inspecteert de recruten in de buurt van Jeruzalem.

Krantenartikels:
De Standaard, 6 en 9
december 1947

De Standaard — Woensdag 1 October 1947

Scherpe anti-Joodse uitval van Jamal Hoesseini in de U.N.O.

Democratisch onafhankelijkheidsprogram der Arabieren

Het Arabisch homogeen geheel in het Midden-Oosten
verbreken is onlogisch

Reuter uit Lake Success

Hoesseini, de voorzitter van het Hoog-Comité voor Palestina verklaarde aan de UNO: De Arabieren in Palestina zijn vastbesloten zich met alle beschikbare middelen tegen de manoeuvres om hun land te verdelen of aan een minderheid wegens godsdienstige overwegingen speciale rechten of een bijzonder statuut te verlenen **teweer te stellen**.

Zij zullen zich tegen dergelijke schikkingen verzetten met dezelfde ijver als onverschillig wel volk dat in dezelfde omstandigheden zou doen. Wij geven er ons rekenschap van dat, zo zij zulks wensen, de grote mogendheden door geweld een dergelijk verzet zouden kunnen smoren.

Die actie zal ons nochtans niet beletten **op de bodem van ons dierbaar land de laatste druppel van ons bloed te storten voor de wettelijke verdediging van iedere duimbreed grond**.

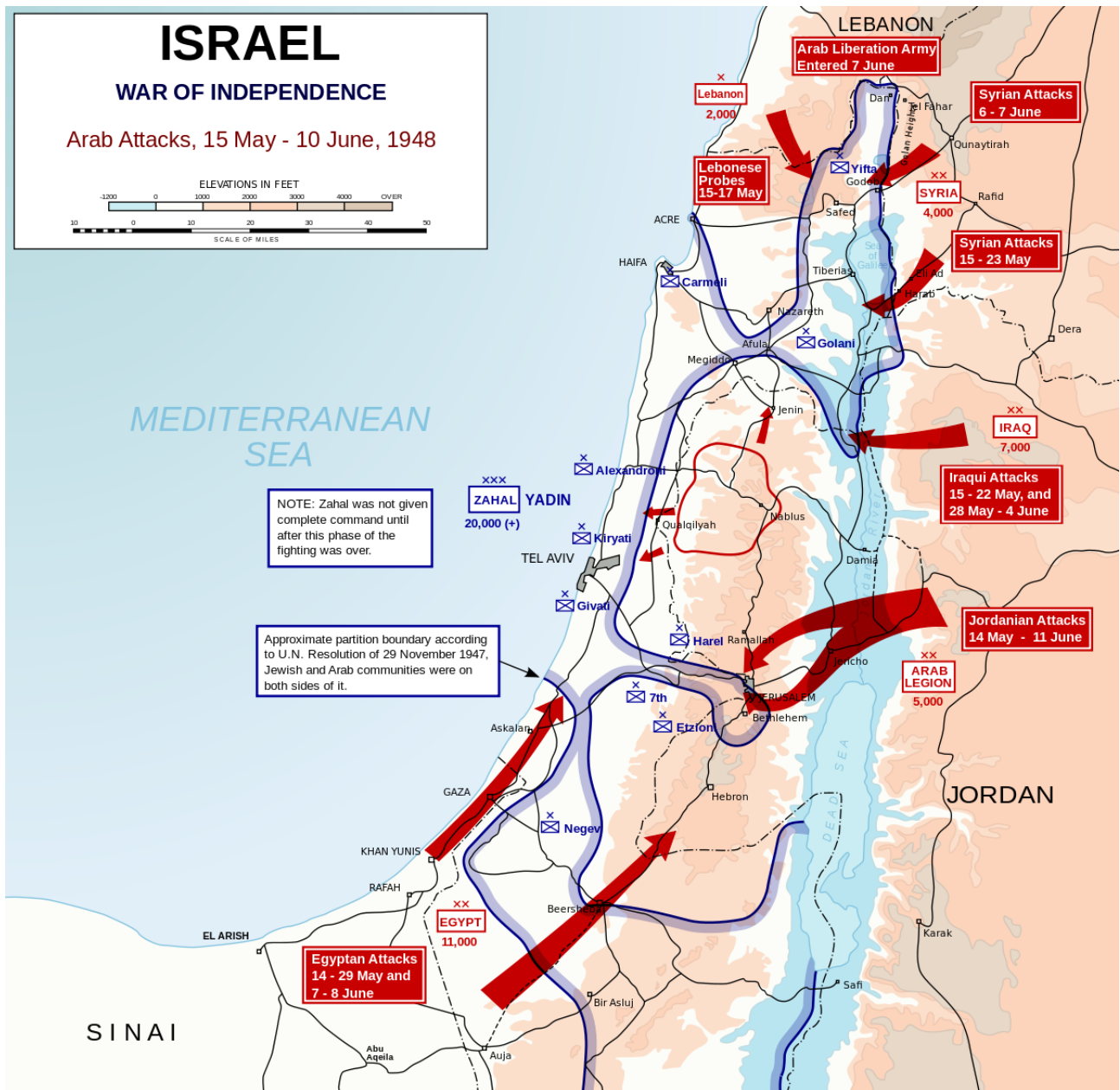
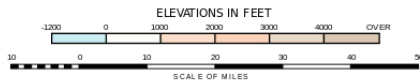
De zionisten hebben een aanval campagne op touw gezet dat feitelijk een inval betekent, aldus Jamal Hoesseini. De godsdienstige, humanitaire of politieke argumenten zijn van weinig belang en de Zionistische beweging wil slechts door de macht het bewind in handen krijgen in een land dat haar niet toebehoort.

Uit: De Standaard, 1 oktober 1947

ISRAEL

WAR OF INDEPENDENCE

Arab Attacks, 15 May - 10 June, 1948

**British police report on the Arab
evacuation of Haifa**

District Police Headquarters
(C.I.D.)
P.O.B. 700.
Haifa.
26th April, 1948.

S E C R E T
A/A.I.G., C.I.D.

Subject:- General Situation Haifa District.

Haifa remains quiet. Yesterday produced a noticeable change in the general atmosphere and businesses and shops in the lower town were open for the first time in many days. Traffic started to move normally around the town and people returning to the places of business filled the streets. In fact, Haifa presented a more normal appearance than it had done for a long while. Some Arabs were seen moving among the Jews in the lower town and German Colony area and these were allowed free and unmolested passage. An appeal has been made to the Arabs by the Jews to reopen their shops and businesses in order to relieve the difficulties of feeding the Arab population. Evacuation was still going on yesterday and several trips were made by 'Z' craft to Acre. Roads too, were crowded with people leaving Haifa with all their belongings. At a meeting yesterday afternoon Arab leaders reiterated their determination to evacuate the entire Arab population and they have been given the loan of ten 3-ton military trucks as from this morning to assist the evacuation.

Yesterday morning a Jew attempted to pass the drop barrier of Police H.Q. facing Palmers Gate wheeling a barrow. He was shot and killed by a Police sentry.

At 0640 hrs. yesterday Tireh village was again attacked with mortar fire. Casualties and damage not known.

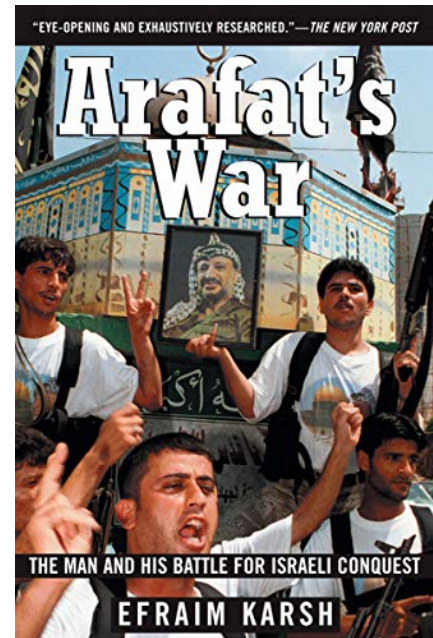
A report has been received from Military to the effect that at 23.50 hrs. yesterday Jews attacked Acre from the direction of Ein Hamifratz and Tall al Pukhkhar. An advance Party succeeded in demolishing three houses in the Manshiya Quarter and then heavy mortar fire was directed at the town. Several mortar bombs landed in Acre Prison and all the inmates have escaped. The British Warden staff

are safe. Military proceeded to the scene and opened fire with artillery on Ein Hemifratz. The Jews thereupon withdrew and a convoy of 11 vehicles was seen proceeding in the direction of Haifa. Casualties to both sides are not known.

(A.J. Bidmead.)
for SUPERINTENDENT OF POLICE

Copy:- District Commissioner, Haifa
Superintendent of Police, Haifa
File

Brits politieverslag over de evacuatie van Haifa in april 1948

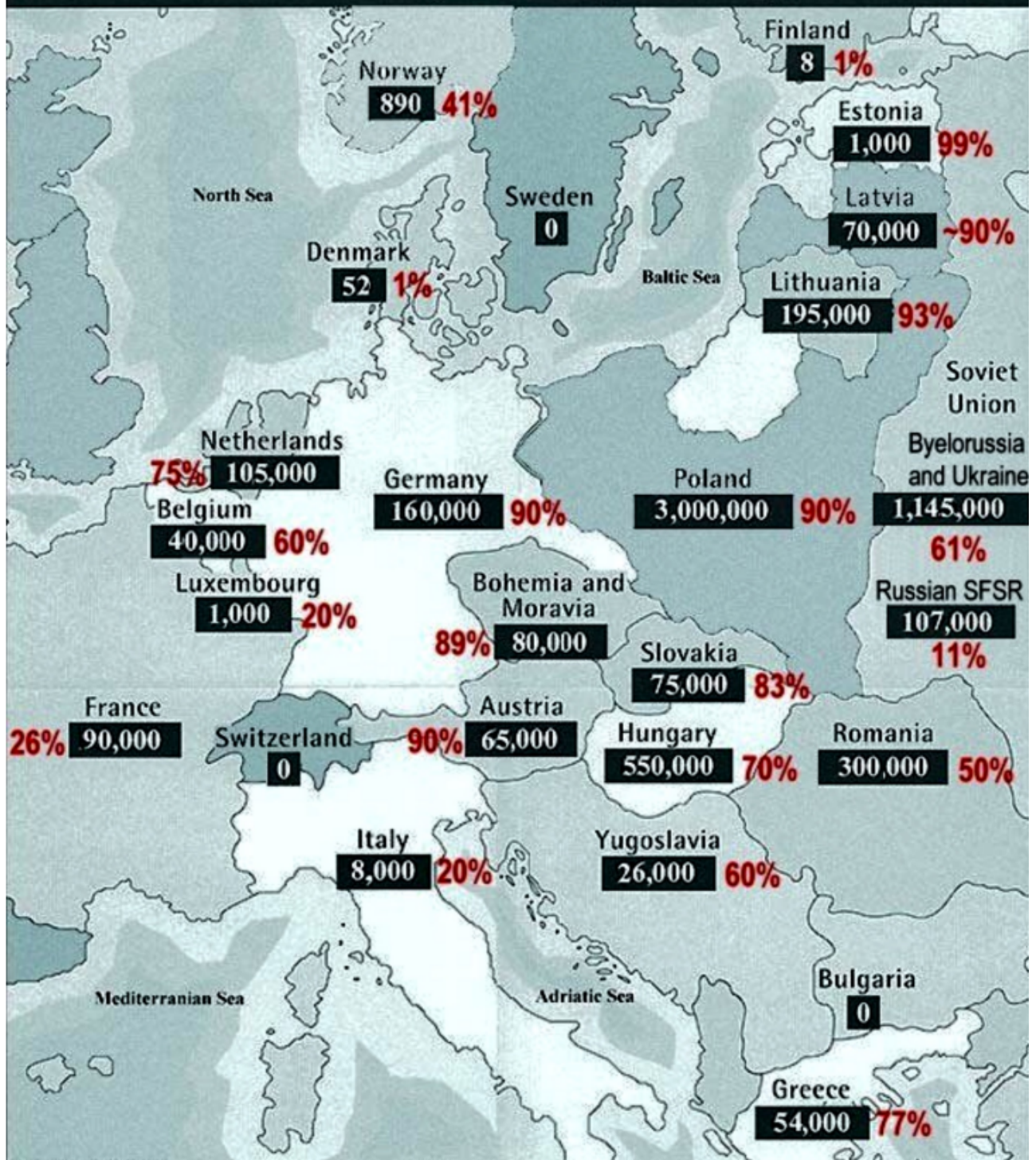
In een brief aan de Syrische vertegenwoordiger bij de Verenigde Naties, argumenteerde Jamal Husseini dat *'de reguliere (Arabische) legers hebben het de inwoners van het land niet mogelijk gemaakt om zichzelf te verdedigen, ze hebben hen louter gefaciliteerd om Palestina te ontvluchten.'*

De prominente Arabische leider Emile Ghoury was nog openhartiger. In een interview met de London Telegraph, in augustus 1948. Ghoury beschuldigde net de Arabische staten voor het creëren van het vluchtelingenproblemen. Dat deden ook de organisatoren van de protest demonstraties die bij de eerste verjaardag van Israël werden gehouden in vele dorpjes aan de West Bank. Ook Sir John Troutbeck, het hoofd van het Britse Midden-Oosten departement, en al helemaal geen vriend van Israël of de Joden, kon tijdens zijn onderzoeksmissie in Gaza in juni 1949, alleen maar en tot zijn verrassing het volgende vaststellen:

'de vluchtelingen drukken geen bitterheid uit tegenover de Joden (of tegenover de Amerikanen of onszelf), maar ze spreken met uiterste bitterheid over de Egyptenaren en de andere Arabische staten.'

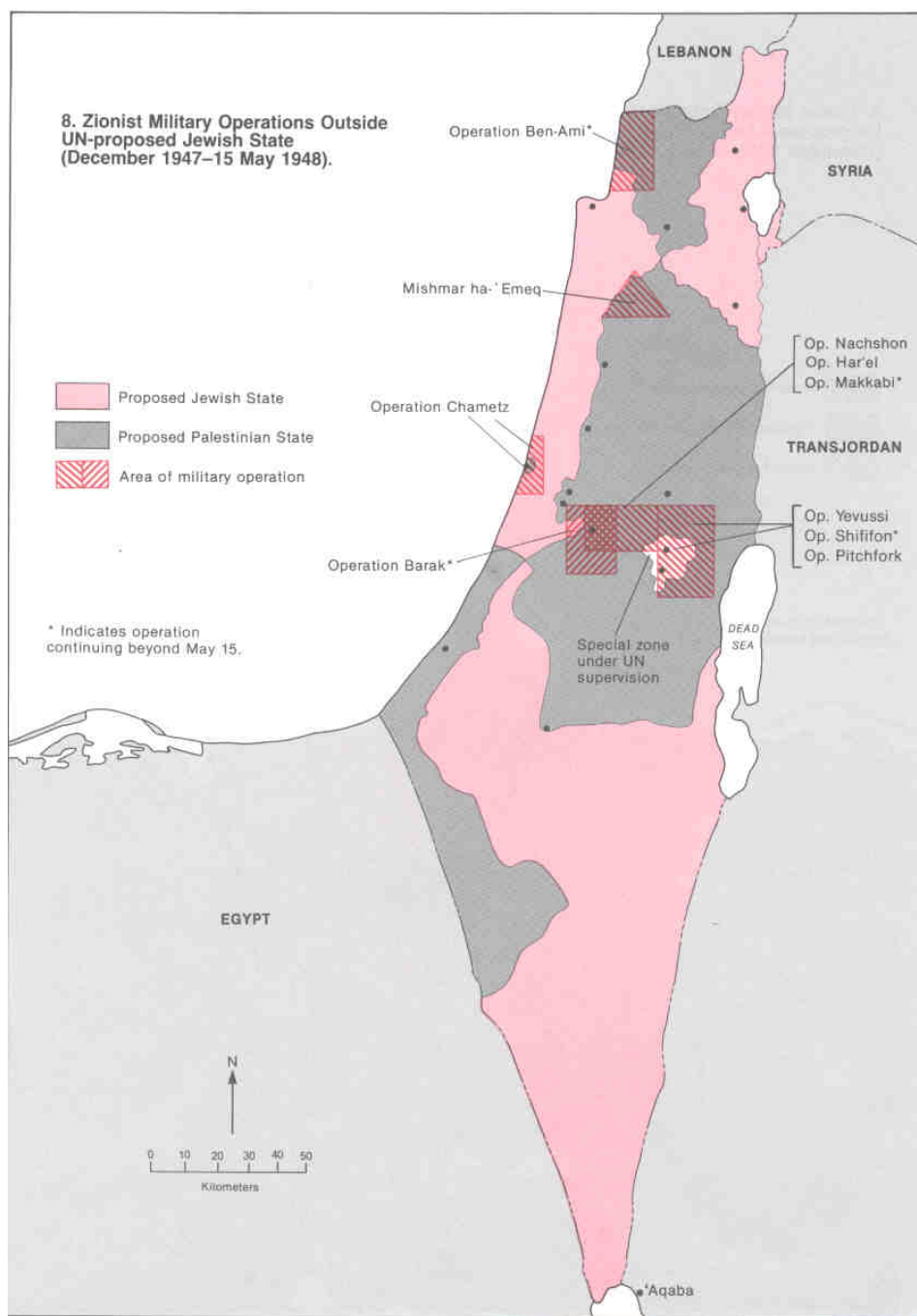
Vrij vertaald uit: Efraim Karsh, Arafat's War: The man and his battle for Israeli conquest, p. 33.

Estimated Jewish death toll by country 1939-45

Buchenwald survivors
arriving in Haifa 15th
July 1945

Plan Dhalet (bron: www.1948.org.uk)

MYTH

"The Jews created the refugee problem by expelling the Palestinians."

FACT

Had the Arabs accepted the 1947 UN resolution, not a single Palestinian would have become a refugee. An independent Arab state would now exist beside Israel. The responsibility for the refugee problem rests with the Arabs.

The beginning of the Arab exodus can be traced to the weeks immediately following the announcement of the UN partition resolution. The first to leave were roughly 30,000 wealthy Arabs who anticipated the upcoming war and fled to neighboring Arab countries to await its end. Less affluent Arabs from the mixed cities of Palestine moved to all-Arab towns to stay with relatives or friends.⁶ By the end of January 1948, the exodus was so alarming the Palestine Arab Higher Committee asked neighboring Arab countries to refuse visas to these refugees and to seal their borders against them.⁷

On January 30, 1948, the Jaffa newspaper, *Ash Sha'ab*, reported: "The first of our fifth-column consists of those who abandon their houses and businesses and go to live elsewhere....At the first signs of trouble they take to their heels to escape sharing the burden of struggle."⁸

Another Jaffa paper, *As Sarih* (March 30, 1948) excoriated Arab villagers near Tel Aviv for "bringing down disgrace on us all by 'abandoning the villages.'"⁹

Meanwhile, a leader of the Arab National Committee in Haifa, Hajj Nimer el-Khatib, said Arab soldiers in Jaffa were mistreating the residents. "They robbed individuals and homes. Life was of little value, and the honor of women was defiled. This state of affairs led many [Arab] residents to leave the city under the protection of British tanks."¹⁰

John Bagot Glubb, the commander of Jordan's Arab Legion, said: "Villages were frequently abandoned even before they were threatened by the progress of war."¹¹

Contemporary press reports of major battles in which large numbers of Arabs fled conspicuously fail to mention any forcible expulsion by the Jewish forces. The Arabs are usually described as "fleeing" or "evacuating" their homes. While Zionists are accused of "expelling and dispossessing" the Arab inhabitants of such towns as Tiberias and Haifa, the truth is much different. Both of those cities were within the boundaries of the Jewish State under the UN partition scheme and both were fought for by Jews and Arabs alike.

Jewish forces seized Tiberias on April 19, 1948, and the entire Arab population of 6,000 was evacuated under British military supervision. The Jewish Community Council issued a statement afterward: "We did not dispossess them; they themselves chose this course....Let no citizen touch their property."¹²

In early April, an estimated 25,000 Arabs left the Haifa area following an offensive by the irregular forces led by Fawzi al-Qawukji, and rumors that Arab air forces would soon bomb the Jewish areas around Mt. Carmel.¹³ On April 23, the Haganah captured Haifa. A British police report from Haifa, dated April 26, explained that "every effort is being made by the Jews to persuade the Arab populace to stay and carry on with their normal lives, to get their shops and businesses open and to be assured that their lives and interests will be safe."¹⁴ In fact, David Ben-Gurion had sent Golda Meir to Haifa to try to persuade the Arabs to stay, but she was unable to convince them because of their fear of being judged traitors to the Arab cause.¹⁵ By the end of the battle, more than 50,000 Palestinians had left.

"Tens of thousands of Arab men, women and children fled toward the eastern outskirts of the city in cars, trucks, carts, and afoot in a desperate attempt to reach Arab territory until the Jews captured Rushmiya Bridge toward Samaria and Northern Palestine and cut them off. Thousands rushed every available craft, even rowboats, along the waterfront, to escape by sea toward Acre."

Screenshot from Jewish Virtual Library 'Myths and Facts'

? New York Times, (April 23, 1948)